

Argumentet for at undgå at lave partshøring virker umiddelbart overbevisende, især fordi det ser ud til, at en undtagelse fra bestemmelserne om partshøring hverken vil gøre folks reelle muligheder for at få omstødt en parkeringsafgift værre eller bedre.

Klaus Kjær (DF):

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at færdselslovens bestemmelser om pålæggelse af standsnings- og parkeringsafgifter er begrundet i henholdsvis færdselssikkerhedsmæssige, ordensmæssige, byplanmæssige og betalingsmæssige forhold.

Der er således ikke noget, der taler for et fiskalt formål omkring de her afgifter, og derfor er der heller ikke grundlag for at forudsætte, at stat eller kommune skal kunne tjene penge på denne her ordning.

Ombudsmanden har udtalt, at pålæggelse af en parkeringsafgift er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og derfor må forvaltningslovens regler – herunder også partshøringsregler – naturligvis gælde.

Ombudsmanden har endda udtalt, at forvaltningslovens § 19, stk. 2, hvor partshøringspligten ikke gælder, ikke kan finde anvendelse i det her tilfælde. § 19, stk. 2 kan kun anvendes, hvor en række nærmere betingelser er opfyldt, f.eks. ved, at det efter oplysningernes karakter og sagens beskaffenhed må anses for ubetænkeligt at træffe afgørelse i sagen på det foreliggende grundlag.

Ombudsmanden har da også fuldstændig ret, hvilket de mange klager over pålæggelse og omgørelser i øvrigt af egen drift af parkeringsafgifter indikerer. Der har således ikke i disse sager været tale om, at sagens beskaffenhed må anses for ubetænkelig til at kunne træffe afgørelser på.

I forbindelse med pålæggelse af parkeringsafgifter er borgeren jo, som praksis har udviklet sig, fuldstændig retsløs, og det er nu det princip, man vil til at lovfæste. Det er jo så tilfældigt, om et standsnings- eller parkeringsforbud belægges med en afgift eller med en bøde – hvis der f.eks. kommer en motorcykelbetjent forbi – i samme størrelsesorden.

Bøde kan f.eks. pålægges, når der har været tale om, at køretøjet er parkeret til gene for færdslen, men her gælder alle retssikkerhedsgrundsætninger om, at man kan få prøvet sagen ved domstolene m.v.

For så vidt angår afgiften, er det begrænset, hvad der kan prøves af sagens materielle ind-

hold over for fogedretten f.eks. omkring bevisførelse, vidneafhøring osv.

I forvejen er bestemmelserne kraftigt amputeret i forvaltningslovens forstand. Således er der ikke ankemulighed, og myndighederne kan afvise indsigelser efter forgodtbefindende. Hvad bliver det næste skridt? Afskaffelse af notatpligten? Også på dette område tilsidesættes forvaltningslovens regler i dag i groft omfang.

Jeg har aldrig nogen sinde hørt, at en borger, som er ved at få pålagt en parkeringsafgift og så kommer farende til og gør indsigelse, har kunnet formå parkeringsvagten til at gøre et notat vedrørende disse indsigelser.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo næsten synd, at fredagsordførerne skal trækkes med korte bemærkningerne, men jeg har altså et spørgsmål til hr. Klaus Kjær.

Jeg vil gerne have, at hr. Klaus Kjær endnu en gang kommer op og fortæller os, hvor det virkelige er, man krænker retssikkerheden. Det er jo ikke sådan, at man ikke stadig væk kan anke sin parkeringsbøde; det er bare sådan, at man ikke får at vide i forvejen, at nu skal man have den.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Det vil jeg meget gerne forklare fru Vibeke Peschardt:

Man kan faktisk ikke anke, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget her. Man kan gøre indsigelse over for den myndighed, som har pålagt én afgiften, men ved en bøde kan der føres sag ved domstolene, man kan f.eks. føre bevis for sin påstand ved at indkalde den motorcykelbetjent, som har noteret én for en parkeringsovertrædelse, og man kan dokumentere ved fotos osv. Det kan man ikke gøre i fogedretten; man kan ikke trække en parkeringskontrollør ind i fogedretten og vidneafhøre ham. Det er på den måde, retssikkerheden er tilsidesat.

Det økonomiske incitament betyder i øvrigt ikke noget. Der er bøder, man får – altså reelle bøder, straf – f.eks. for at køre uden sikkerhedssele, som er i samme størrelsesorden, 500 kr. Der kan man få det prøvet hele vejen op igennem systemet, hvis det er principielt, men i hvert fald ved to retsinstanter.